

Zaaknummer: AWB 98-7232 CSV H VO4 G17 K
Uitspraakdatum: 15 december 1999

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE HAARLEM
ENKELVOUDIGE KAMER

UITSpraak

(artikel 8:66 Awb)

in de zaak van:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid X

gevestigd te Z, gemeente Y,
eiseres,
gemachtigde mr. A, advocaat te W,

-- tegen --

het bestuur van het LANDELIJK INSTITUUT SOCIALE VERZEKERINGEN,
gevestigd te Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde mr. B, werkzaam bij GAK Nederland N.V..

Partijen zullen hierna ook worden aangeduid als X, respectievelijk LISV.

1. De loop van het geding

Voor de loop van het geding verwijst de rechtbank naar de volgende zich in het griffiedossier bevindende stukken, partijen bekend:
het beroepschrift van 11 november 1998, met bijlagen,
de door LISV bij brief van 6 januari 1999 ingediende gedingstukken, alsmede een verweerschrift,
het verhandelde ter terechtzitting van 21 oktober 1999, alwaar X is verschenen bij gemachtigde mr. A, voornoemd, en verweerder is verschenen bij mr. B, voornoemd. Mr. A heeft zich aldaar bediend van een pleitnota.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en het verhandelde ter terechtzitting, stelt de rechtbank in dit geding de volgende feiten vast:

- a. De rechtsvoorgangster van LISV, het bestuur van de bedrijfsvereniging voor het vervoer (hierna: BV Vervoer), heeft op 18 december 1995 (over het jaar 1990) en 27 februari 1996 (over de jaren 1991 tot en met 1994) correctienota's aan X opgelegd tot een totaalbedrag van f 262.948,-- voor aan werknemers verstrekte loonbetalingen welke niet aan LISV waren verantwoord.
- b. X heeft op 15 januari 1996 respectievelijk 20 maart 1996 bezwaarschriften ingediend tegen deze nota's.
- c. Bij uitspraak van 2 maart 1998 (de rechtbank verwijst kortheidshalve naar de door X overgelegde uitspraak) heeft de meervoudige strafkamer van de rechtbank te V X vrijgesproken van het haar telastegelegde.
- d. Bij besluit van 3 juni 1998 heeft LISV de bezwaarschriften ongegrond verklaard.
- e. X heeft op 3 juli 1998 beroep ingesteld tegen dit onder d. genoemde besluit, welk beroep is ingeschreven bij de rechtbank onder nummer 98/3952.
- f. Bij besluit van 30 juli 1998 heeft LISV geweigerd aan X uitstel van betaling van het hiervoor onder a. genoemde premiebedrag en van een aantal boetenota's te verlenen.
- g. Bij het thans bestreden besluit van 21 oktober 1998 heeft LISV het bezwaar tegen het onder f. genoemde besluit ongegrond verklaard.
- h. Bij uitspraak van 28 oktober 1999 heeft deze rechtbank het beroep in de zaak 98/3952 ongegrond verklaard.

3. Het geschil tussen partijen

- 3.1 X vordert vernietiging van het op bezwaar genomen besluit van LISV d.d. 21 oktober 1998, en - subsidiair - te bepalen dat ten aanzien van de correctienota's uitstel van betaling wordt verleend tot een bedrag van

f 155.404,--.

- 3.2 X voert daartoe aan - samengevat en zakelijk weergegeven - dat er een gerede kans is dat de rechter het standpunt van X ten aanzien van de onrechtmatigheid van de correctienota's zal overnemen.
- 3.3 Subsidiair voert X aan dat de correctienota's tot een te hoog bedrag zijn vastgesteld, zodat uitstel van betaling dient te worden verleend, in ieder geval tot het betwiste gedeelte daarvan.
- 3.4 LISV bestrijdt gemotiveerd de vordering en concludeert tot bevestiging van het bestreden besluit.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Uit de hiervoor onder 2.h. vermelde uitspraak volgt dat de onder 3.2 genoemde beroepsgrond faalt.
- 4.2 Ook de onder 3.3 genoemde beroepsgrond kan om dezelfde reden niet slagen. Omdat bij de onder 2.h. vermelde uitspraak ook de hoogte van de correctienota's in beroep is bevestigd, is er reeds op die grond geen aanleiding uitstel van betaling (voor een gedeelte) van de nota's te verlenen.
- 4.3 Nu ook overigens niet is gebleken dat het bestreden besluit niet in rechte kan stand houden, moet het beroep ongegrond worden verklaard. De rechtbank ziet geen aanleiding voor toepassing van de artikelen 8:74 en 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

5. Beslissing

De rechtbank:

5.1 Verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gewezen door mr. G.W.J. Harten, lid van voormelde kamer, en in het openbaar uitgesproken op 15 december 1999, in tegenwoordigheid van P. van der Pol, Griffier

Van der Pol

Harten

Afschrift verzonden op: 16 DEC. 1999

RECHTSMIDDEL

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep, postbus 16002, 3500 DA Utrecht. Het hoger beroep dient te worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier.

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE HAARLEM
ENKELVOUDIGE KAMER

UITSpraak

(artikel 8:66 Awb)

in de zaak van:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid X

gevestigd te Z, gemeente Y

eiseres,

gemachtigde mr. A, advocaat te W,

-- tegen --

het bestuur van het LANDELIJK INSTITUUT SOCIALE VERZEKERINGEN,
gevestigd te Amsterdam,

verweerder,

gemachtigde mr. C, werkzaam bij GAK Nederland N.V..

Partijen zullen hierna ook worden aangeduid als X, respectievelijk LISV.

1. De loop van het geding

Voor de loop van het geding verwijst de rechtbank naar de volgende zich in het griffiedossier bevindende stukken, partijen bekend:

- het beroepschrift van 3 juli 1998, met bijlagen,
- de door LISV bij brief van 11 januari 1999 ingediende gedingstukken, alsmede een verweerschrift,
- de beslissing ex artikel 8:29, lid 3, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 22 maart 1999,
- de brief van LISV van 12 april 1999, met bijlagen,

- het verhandelde ter terechtzitting van 8 juli 1999, alwaar X is verschenen bij gemachtigde mr. A, voornoemd, en verweerder is verschenen bij mr. C, voornoemd. Mr. A heeft zich aldaar bediend van een pleitnota.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en het verhandelde ter terechtzitting, stelt de rechtbank in dit geding de volgende feiten vast:

- a. De rechtsvoorgangster van LISV, het bestuur van de bedrijfsvereniging voor het vervoer (hierna: BV Vervoer), heeft op 18 december 1995 (over het jaar 1990) en 27 februari 1996 (over de jaren 1991 tot en met 1994) correctienota's aan X opgelegd een totaalbedrag van f 262.948,-- voor aan werknemers verstrekte loonbetalingen welke niet aan LISV waren verantwoord.
- b. X heeft op 15 januari 1996 respectievelijk 20 maart 1996 bezwaarschriften ingediend tegen deze nota's.
- c. Bij uitspraak van 2 maart 1998 (de rechtbank verwijst korthedshalve naar de door X overgelegde uitspraak) heeft de meervoudige strafkamer van de rechtbank te V X vrijgesproken van het haar telastegelegde.
- d. Bij het thans bestreden besluit van 3 juni 1998 heeft LISV de bezwaarschriften ongegrond verklaard.

3. Het geschil tussen partijen

- 3.1 X vordert vernietiging van het op bezwaar genomen besluit van LISV d.d. 3 juni 1998.
- 3.2 X voert daartoe aan - samengevat en zakelijk weergegeven - dat de gegevens die geleid hebben tot de onderhavige correctienota's ontleend zijn uit een onrechtmatige inbeslagname van de boekhouding van X door de Rijksverkeersinspectie. LISV heeft zelf meegewerkt aan het onrechtmatig verkrijgen van deze gegevens, hetgeen zozeer indruist tegen hetgeen van een

behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat LISV deze gegevens niet heeft mogen gebruiken voor het opleggen van correctienota's aan X.

- 3.3 LISV bestrijdt gemotiveerd de vordering en concludeert tot bevestiging van het bestreden besluit.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Tussen partijen is slechts in geschil of LISV bij het opleggen van de correctienota's gebruik had mogen maken van de door de Rijksverkeersinspectie bij X in beslag genomen gegevens.

- 4.2 X heeft in de eerste plaats gesteld dat LISV de op de strafprocedure tegen X betrekking hebbende processen-verbaal niet had mogen indienen in de onderhavige procedure, gelet op de weigering van het Openbaar Ministerie aan LISV om in de onderhavige procedure gebruik te mogen maken van deze verbalen.

- 4.3 Dit betoog faalt. Het LISV was op grond van het bepaalde in artikel 8:42 Awb gehouden de op de zaak betrekking hebbende stukken (waaronder de betreffende processen-verbaal) aan de rechtbank te zenden. De mening van het Openbaar Ministerie omtrent de voldoening aan deze verplichting is irrelevant. Deze mening kan wel een rol spelen in het kader van de toepassing van artikel 8:29 Awb, maar daaromtrent heeft de rechtbank reeds een beslissing gegeven.

- 4.4 X erkent dat er sprake was van niet-verantwoorde nettobetalingen aan werknemers. Zij stelt zich echter op het standpunt dat de wijze waarop LISV heeft geparticipeerd in het onrechtmatig verkrijgen van het bewijsmateriaal, elk gebruik van het bewijsmateriaal door LISV uitsluit.

- 4.5 Blijkens de door X overgelegde getuigeverklaring van de controleur van de Rijksverkeersinspectie (hierna: RVI), afgelegd in de hiervoor genoemde strafrechtelijke procedure, is deze controleur, na een administratieve controle op 11 mei 1995, eigener beweging naar de Officier van Justitie, het GAK en de fiscus gestapt met de uit de boekhouding blijkende bevinding dat werknemers niet in de loonadministratie waren verantwoord en met de verklaring van de directeur van de onderneming dat zwarte betalingen werden verricht. Vervolgens is op last van de Officier van Justitie een multidisciplinair onderzoek gestart en is met toestemming van die Officier de administratie van X in beslag genomen door de RVI. De inbeslagname van de loonadministratie c.a. is naar later bleek in strafrechtelijke zin onbevoegdlijk geweest, omdat de opsporingsbevoegdheid van de controleur RVI beperkt was tot feiten die een delict in de zin van de Wet Economische Delicten vormden, en zich niet tevens uitstrekten tot andere strafbare feiten, waaronder overtreding van loonadministratieverplichtingen op grond van artikel 10 en 18 Coördinatiewet sociale verzekeringen.
- 4.6 Anders dan X is de rechtbank van oordeel dat de rol van LISV c.q. de overheid in deze kwestie niet zodanig is geweest, dat het in strafrechtelijke zin onrechtmatig verkregen bewijs ook bij de behandeling van het administratief geding buiten beschouwing moet worden gelaten. De passage in de door LISV aangehaalde uitspraak van de Centrale raad van beroep (CRvB) van 25 november 1995, RSV 1996/89, vermeldt onder meer als regel dat gebruik van strafrechtelijk onrechtmatig verkregen bewijsmiddelen slechts dan niet door organen als LISV is toegestaan, indien zij zijn verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat dit gebruik onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht. In het onderhavige geval kan worden vastgesteld dat LISV ook op grond van haar eigen opsporingsbevoegdheid de onderhavige administratie in beslag had kunnen nemen, maar dat zij dat - ten onrechte - in overleg met de overige belanghebbende organen heeft overgelaten aan de Rijksverkeersinspectie, na toestemming van de Officier van Justitie. De overheid heeft dus in dit geval de verkeerde bevoegdheid gehanteerd om de onderhavige gegevens te bemachtigen, daar waar bij

gebruik van de juiste bevoegdheid deze gegevens eveneens ter beschikking van het LISV hadden kunnen komen. Gelet op deze omstandigheid, als ook op het gegeven dat X op grond van de CSV en OSV ook eigener beweging verplicht was deze loongegevens aan het LISV ter beschikking te stellen, is de rechtbank van oordeel dat de inbeslagname van de loonadministratie door de controleur RVI weliswaar een verkeerde keus was van de overheid, maar dat dit vanuit administratiefrechtelijk oogpunt bezien niet als zodanig onbehoorlijk kan worden gekwalificeerd dat dit het gebruik van de gegevens door LISV in de onderhavige bestuursrechtelijke procedure ontoelaatbaar doet zijn.

- 4.7 X heeft de hoogte van de correctienota's in bezwaar aangevochten. Ter terechtzitting heeft X naar haar daar aangevoerde argumenten verwezen. X heeft echter nagelaten in beroep in te gaan op de gemotiveerde weerlegging van dit bezwaar van LISV bij het bestreden besluit, zodat deze eerst ter terechtzitting aangevoerde beroepsgrond reeds aanstonds wegens een ontoereikende onderbouwing zal worden verworpen.
- 4.8 Nu overigens niet is gebleken dat het bestreden besluit niet in rechte kan stand houden, moet het beroep ongegrond worden verklaard. De rechtbank ziet geen aanleiding voor toepassing van de artikelen 8:74 en 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

5. Beslissing

De rechtbank:

5.1 Verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gewezen door mr. G.W.J. Harten, lid van voormelde kamer, en in het openbaar uitgesproken op 28 oktober 1999, in tegenwoordigheid van mr. T. Rijnten, griffier.

Rijnten

Harten

Afschrift verzonden op: 17 DEC. 1999

RECHTSMIDDEL

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep, postbus 16002, 3500 DA Utrecht. Het hoger beroep dient te worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier.